

[...]

30.045/II/PF

[...]

Bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) werd klacht neergelegd door 12 landbouwers uit de gemeente Voeren wegens het feit dat zij niet automatisch van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) het formulier van “verklaring van milieuverontreinigende last” ontvangen. De bevoegde dienst van de V.M.M. te Leuven deelde mede dat het automatisch sturen van een Franstalig document hen “verboden was door de ministeriële omzendbrief VR 97/29”.

De klagers vragen dat de V.C.T. toepassing zou maken van artikel 61, § 7, S.W.T. (subrogatierecht).

Op de vraag om inlichtingen van de V.C.T., antwoordde u het volgende:

“Bijgaand deel ik U mee dat de Vlaamse Milieumaatschappij als Vlaamse Openbare Instelling, de omzendbrief VR 97/29 van de Vlaamse regering in verband met het taalgebruik in de diensten van de Vlaamse regering onverkort toepast.

Dit betekent concreet dat alle documenten die zullen worden opgestuurd naar de inwoners van faciliteitengemeenten, gesteld zijn in de Nederlandse taal. De betrokkenen, die U in Uw schrijven vermeldt, dienen, indien zij een document willen, gesteld in de Franse taal, dit aan te vragen.”

*

* *

2.

Art. 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen stelt dat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Vlaamse regering de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Artikel 11, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.) bepaalt dat de plaatselijke diensten, die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend stellen in de taal van hun gebied.

Paragraaf 2 stelt dat zij in de taalgrensgemeenten worden gesteld in het Nederlands en in het Frans (vernietigd, voor zover het de formulieren betreft, door arrest R.v.S., nr. 14.241 van 12 augustus 1970).

Met toepassing van artikel 12, 3e lid, S.W.T., wenden de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans- waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

*

* *

Het aangifteformulier waarin wordt voorzien door de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, is een bescheid als bedoeld door artikel 52 van de S.W.T. Dat artikel bepaalt dat voor de akten en bescheiden, die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven de taal gebruiken van het gebied waar hun exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn. Wanneer de zetel van dergelijke bedrijven in Voeren is gevestigd, is de taal die moet worden gebruikt die van het gebied, d.w.z. het Nederlands.

Een landbouwonderneming is echter geen nijverheids, financie-, of handelsbedrijf. Artikel 2 van het Wetboek van Koophandel laat ondernemingen die producten verwerken welke normaal tot de sector van de landbouwondernemingen behoren, immers buiten het toepassingsveld van de handelsbedrijven vallen. Artikel 52 is dus niet van toepassing op het bedoelde document.

3.

Het toesturen van een aangifteformulier is een betrekking tussen de VMM en de particulier. Met toepassing van artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 12, derde lid, S.W.T., wenden, in de taalgrensgemeenten, de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebbend bediend of het gebruik hebben gevraagd. Indien de taalaanhorigheid niet bekend is, geldt het vermoeden juris tantum dat de taal van het gebied ook de taal is van de particulier. Dit vermoeden wordt evenwel opgeheven door het feit dat in onderhavig geval, de taalaanhorigheid van de betrokkenen bekend was.

*

* *

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. moet de VMM ook in de toekomst geïndividualiseerde formulieren, gericht aan landbouwers van Voeren wier Franse taalaanhorigheid zij kent, in het Frans toesturen.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht stelt vast dat de betrokkenen inmiddels hun formulieren in het Frans hebben ontvangen.

Zij is dan ook van oordeel, met drie stemmen vóór en één tegenstem van de Nederlandse afdeling en vier stemmen van de Franse afdeling, dat de klacht ontvankelijk en gegrond is doch achterhaald.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht acht het niet aangewezen in deze toepassing te maken van artikel 61, § 7 van de S.W.T.